

a výkon usnesení tohoto ve smyslu § 102 česk. obec. zř. zastavila. Jelikož z výměru toho nebylo v zákonné lhůtě stranou k tomu legitimovanou podáno opravného prostředku, nabyl proti obci právní moci. Ob. zastupitelstvo, usnásějíc se znovu o věci již pravoplatně rozhodnuté, překročilo tím zákonný obor své působnosti a byla proto inhibice uvedeného usnesení v § 102 obec. zřiz. odůvodněna.«

O stížnosti uvažoval nss takto: — —

Žal. úřad vychází z právního názoru, že není přípustno, aby obec usnesla se na určité záležitosti, když politický úřad dříve ve smyslu § 102 obec. zřiz. česk. provedení usnesení stejného obsahu zakázal.

Nss tento náhled nesdílí.

Podle § 102 obec. zřiz. česk. může politický úřad zakázati, aby usnesení ob. zastupitelstva, jež shledal závadným, se vykonávalo; vztahuje se tedy právo sistační ve smyslu tohoto zák. ustanovení vždy jen na určité usnesení ob. zastupitelstva. Vyslovil-li tedy žal. úřad sistační usnesení ob. zastupitelstva, má to ten účinek, že dotyčné usnesení nemůže býti vykonáno. Takováto sistační se však nemůže podle podstaty věci týkati usnesení, která dosud vydána nejsou. Učiní-li ob. zastupitelstvo snad později opět usnesení stejného obsahu, jaký mělo usnesení již dříve sistačované, mohl by ovšem polit. úřad, jsou-li dány předpoklady § 102 ob. zř. provedení tohoto území zakázati, neodpovídá však zákonu, zakáže-li provedení tohoto usnesení j e n p r o t o, že nějaké dřívější usnesení stejného obsahu bylo pravoplatným výrokem polit. úřadu sistačované.

Žal. úřad vycházel však v daném případě z opačného názoru a zamítl odvolání st-lky bránící se proti zastavení usnesení z 28. února 1924, poukazuje k tomu, že bylo usnesení ob. zastupitelstva ze 6. dubna 1921 stejného obsahu pravoplatně sistačované. Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

č. 6511.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti: Ani na základě § 7 zák. č. 58/1924 nejsou od dávky osvobozeny převody stav. parcel uskutečněné roku 1924.

(Nález ze dne 28. dubna 1927 č. 8754).

V ě c: Ing. Jaroslav P. a Stavební a bytové družstvo čls. Svazu státních kancelářských úředníků v B. proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty.

V ý r o k: Stížnost družstva se odmítá jako nepřipustná. Stížnost ing. Jaroslava P. se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: St-li inž. Jaroslavu P. byla plat. rozkazem zem. inspektorátu pro zem. dávky v Praze z 29. října 1924 z převodu parcely č. . . zahrada v B., zcizené smlouvou trhovou z 28. dubna 1924 sěžujícímu si družstvu, předepsána dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti v částce 18.212 Kč 53 h. Odvolání st-le vytýkající, že zmíněný převod ve smyslu § 1 č. 4 zák. č. 209/20 dávce nepodléhá, bylo sborem hl. m. Prahy pro vyřizování stížností zamítnuto. Další odvolání zamítl žal. úřad

nař. rozhodnutím, pokud se týče nabyvatele vzhledem k ustanovení odst. 2 § 13 pravidel pro nedostatek legitimace, ohledně zcizitele, poněvadž není dosud zákona, který by od dávky osvobozoval převody stav. parcel nastalé v roce 1924.

Stížnost proti tomuto rozhodnutí podaná jednak nabyvatelem t. i. Stav. a bytovým družstvem čl. svazu stát. kanc. úředníků zaps. spol. s r. o., jednak zcizitelem inž. Jaroslavem P. vytýká, že dávka neměla býti vůbec předepsána, poněvadž zákonem ze 7. března 1924 č. 58 byla rozšířena platnost zák. č. 209/1920 i na převody nemovitostí v r. 1924 nastalé. — — —

Podle § 1 č. 4 zák. č. 209/20 nepodléhají převody stav. parcel v letech 1920 a 1921, jichž bude v celé jejich výměře použito ke stavbám podle tohoto zákona, dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí. Toto osvobození bylo odst. 2 § 3 zák. z 21. prosince 1923 č. 403 Sb. rozšířeno na převody stav. parcel v letech 1922 a 1923, jestliže parcel těch bude v plné výměře podle stav. řádu přípustné použito ke stavbám podle tohoto zák. i podle zák. ze 3. března 1921 č. 102 Sb. neb podle zákonů o stav. ruchu. Zákon, kterým by osvobození toto bylo vysloveno i pro parcely převedené v roce 1924, dosud vydán nebyl.

Stížnost chce z ustanovení § 7 zák. o stav. ruchu ze 7. března 1924 č. 58 Sb. dovozovati, že osvobození od dávky z přírůstku hodnoty bylo rozšířeno i na převody nastalé v roce 1924. Avšak neprávem.

§ 7 cit. zákona praví, že ustanovení zák. č. 209/20 o přechodných daňových výhodách pro stavby rozšiřuje se také na stavby, které budou ukončeny nejdéle do konce roku 1925 s odchylkou tam blíže uvedenou. Toto ustanovení má v první řadě na mysli osvobození od daně domovní upravené v bodech 1—3 § 1 zák. č. 209/1920, kde má doba započetí a ukončení stavby pro přiznání výhody rozhodující význam a nezáleží vůbec na době, kdy stav. pozemku bylo nabyto. Pokud by se však ustanovení to týkalo také osvobození od dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí podle bodu 4 § 1 cit. zák., bylo tímto ustanovením pouze vysloveno, že osvobození převodu stav. parcel od této dávky má býti přiznáno i tehdy, když uplynul termín stanovený pro ukončení stavby v § 1 zák. č. 209/20, pokud se týče 403/1922, takže by bylo výhodu přiznati i tehdy, když stavba byla ukončena do konce roku 1925. Nezměnil tedy § 7 zák. č. 58/1924 ničeho na požadavku, aby osvobozeny byly převody uskutečněné v letech 1920—1923 a nebylo tedy tímto ustanovením zákona prodlouženo osvobození od dávky pro převody nastalé v roce 1924.

č. 6512.

Vojenské věci: * Z absolvování dělostřeleckého mistrovského kursu ve smyslu rak.-uh. služ. předpisu A—1—00 (2) nevzniká nárok na plné započtení další služební doby v poměru důstojnickém podle § 6. A. č. 3. zák. č. 195/20 Sb.

(Nález ze dne 28. dubna 1927 č. 8756.).